

סה:

אלו טרפות פרק שלישי חולין

רבנו גרשום

מסורת הש"ס

ואין ראשו ארוך יניעו כהדי הנך שלשה סימנים משום דסברא הוא לרבינו סימן דגרוע מכולו יריב"א מפרש שאין שום מין חגב שהוא חסר מהנך ארבעה סימנים דמתני' שלא יהא חסר כמו כן או ראשו ארוך או סימן אחר כהדיה אבל אפשר שחסר סימן של ראשו ארוך והיה לו ארבעה סימנים דמתניתין

וה"מ דהשתא משמע דלמנא דבי רבי ישמעאל ולמנא דמתניתין שרי ראשו ארוך ובמסכת שבת בשלהי פרק רבי עקיבא (דף ס:) נמי אמרין דרב כהנא מעבר שזשיפא אפומא ל"ל רב שקליה כי הכי דלא נמרו מיכל קא אכלי ליה וקא עבר משום אל תשקאו את נפשתיכם משמע דליכא איסור משום חגב טמא ולא חסר ליה אלא מפני שגאו חי ושיפא הוא ראשו ארוך כדאיתא פרק אין מעמידין (דף לו.) גבי העיד יוסי בן יעזר על אל קמלא דקן שמפרש רב פפא דאיל קמלא הוא שזשיפא אפומא יוסי בן יעזר ורבנן כדאשו ארוך ורב מיא בר אמי אמר סוסבל ופליגי בכנפיו חופין את רובו אי בעינא רובא דמנכר אבל כדאשו ארוך דכ"ע לא פליגי דאסור וזהו חופין דכיון דק"ל דראשו ארוך שרי אמאי קאמרי התם רב חייא בר אמי דאסור לכולי עלמא ונראה ל"מ דגרס התם דכולי עלמא לא פליגי דשרי וכן מלא כספר יוסי (ס:) ו"ל ארא ארביה כראי הרגול ו"א ראי הרגול כראי ארביה ו"א ראי שניהם כראי סלעם מה שוקק תמלה ארבעה וחרגול ומניח סלעם עד לכסוף חף על פי שהוא תמוז תמלה נמקרא קודם חרגול זהו לפי שארבעה וחרגול חלוקים זה מזה יותר ממה שחלוק כל אחד מהם מסלעם כי כל אחד מהם אין תנוק מסלעם אלא מדבר אחד או מנבחה או מונג אבל ארבעה וחרגול חלוקים זה מזה כשני דברים שארבעה אין לו גבחת ואין לו זנב וחרגול יש לו שניהם כדמוכח בסוגיא דחרגול יש לו גבחת כשיבא לפרש דסלעם קרא ימירא הוא ועוד י"ל דלכך תפס ארבעה וחרגול לפי שהם עיקר הדרשה כדמוכח בסמוך דמסיק דסלעם קרא ימירא הוא ואחא למשרי דראשו ארוך: ובי תיבא ביין דשוו בארבע סימנים מיידין ו"א שריבין. דסבירא ליה כללא בתרא דוקא כמו שפי' בקובצתם ולהכי לא איצטרך להו לכוליהו דרדין כדאמר בפ' בכל מערבין (עירובין כח.) דלמאן דאית ליה כללא בתרא דוקא מריבין כל דדמי ליה כשני דרדין מאן דאית ליה כללא קמא דוקא לא מריבין עד דדמי ליה משלש דרדין אי הכי חרגול דאית ליה זנב נמי לא ליכתוב כו' אלא על כרחך מדאצטרך למכתב חרגול משום דלא הוה יליפין ליה מארבעה וסלעם לפי שיש לו זנב אם כן סבירא ליה דכללא קמא דוקא ולהכי מנריך שיהא דומה בכל הדרדין והואל וכו' גם זד שאין ראשו ארוך ננריך שיהא בו וה"מ ואפילו יסבור דכללא קמא דוקא לא ינריך יותר משלשה סימנים דהא כפרך בכל מערבין (שם כח.) לא מנרעין אלא רק שלשה דרדין ואפילו למאן דאית ליה דכללא קמא דוקא והוה מני לשנויי דהכא נמי לא יליפין מפרט אלא שני סימנים דארבעה כנפים וכנפיו חופין את רובו אבל סימן דקרקוליס ורגלים כתיב כהדיא אשר לו כרעיס ממעל נרגליו ולא אהו מפרטא הלכך אי אמר כללא קמא דוקא מנריכי נמי אז וכו' אי אין ראשו ארוך והשתא לא יליפין מן הפרטות רק שלשה דרדין וזנב כדאמרין (ג"ו סז) ומיהו לא כריבין לשנויי הכי אלא אפי' יהיו קרקולין כאן כחשבון הג' דרדין ונאמר שלא נכתבו כדי להוסיף שלשה

ויפורת כרמים. מין ארבעה שלשה מין גבחת: ואין לי אלא. מין חגבים הבא לפנינו ואין לו גבחת יש לנו להיבין מארבעה שיש כאן כלל ופרט וכלל כדמפרש לקמיה (סו.) אשר לו כרעיס חלוליו כלל ארבעה פרט למינהו חזר וכלל ויש לך לרבות בכעין הפרט הדומין לו בכל סימניו שיש לו ארבעה סימנים דמתניתין ועוד תמשי: שאין לו גבחת. שאין ראשו מרוע: הבא לפנינו ויש לו גבחת. שאינו דומה לארבעה אלא בארבעה סימנים האמורין בשמנתו: ס"ל סלעם זה ניפול. ולהי' יש גבחת והכשירו הכתוב והדר כתב למינהו להיות כלל ולידון עם אשר לו כרעיס בכלל ופרט וכלל ומצינו בכעין הפרט את הדומה לו דהיינו אושקף וה"ה ליומנא ירושלמי ותדא מנייהו נקט דיש לו גבחת. ולקמיה (סו.) פריך הא אמרן לעיל סלעם הוא רשון והכא מפרש ליה זה ניפול: ואין לו להכשיר כשני דיינין של כלל ופרט הללו: אלא הבא לפנינו ואין לו גבחת. דליחתיבי מלמתי דארבעה: והבא ויש לו גבחת. דליחתיבי מלמתי דסלעם: והבא ואין לו זנב. כלומר ובלבד שיבא לפנינו ונראה שאין לו זנב דלארבעה וסלעם אין זנב ואכתי חמשה סימנים נינהו: הבא ויש לו זנב מנין. שאינו צריך לחזור אלא אחר ארבעת הסימנים: ס"ל חרגול. דיש לו זנב ולמינהו חזר וכלל להכי לידון כעין הפרט ולהביא הכרעסות והשתלשלות וה"ה לגרזיבא ולי נמי היא היא מר קרי ליה הכי ומר הכי: ואין לי אלא הבא לפנינו. בין אין לו גבחת ובין יש לו בין שאין לו זנב ובין שיש לו דהא כוליהו איחתיבו: והבא ואין ראשו ארוך. כלומר ובלבד שיהא בא לפנינו ואין ראשו ארוך דהיינו חמשה סימנים דהנך כוליהו אין ראשן ארוך: הבא וראשו ארוך מנין. ובלבד שיהא דומה בארבעת הסימנים: הכי אהי דן כו' לא ראי כו'. שיש בו מה שאין בוה ועל כרחק אין סימניו הטהרה תלי בונג ובגבחת לא ציט לו ולא באין לו שהרי יש כאן אין לו וכשר ויש לו וכשר: הגד השופ שכתב כו' אף כל כו'.

ציפורת כרמים אין לי אלא הבא ואין לו גבחת הבא ויש לו גבחת מנין ת"ל וסלעם זה ניפול למינהו להביא את האושקף ואין לי אלא הבא ואין לו גבחת הבא ויש לו גבחת הבא ואין לו זנב הבא ויש לו זנב מנין ת"ל חרגול זה רשון למינהו להביא את הכרעסות ואת השתלשלות ואין לי אלא הבא ואין לו גבחת הבא ויש לו זנב הבא ואין ראשו ארוך הבא וראשו ארוך מנין אמרת הרי אתה דן בנין אב משלשות לא ראי ארבעה כראי חרגול ולא ראי חרגול הללו ראי ארבעה ולא ראי שניהם כראי סלעם ולא ראי סלעם כראי שניהם הצד השהו שבהן שיש לו ד' רגלים וארבע כנפים וקרקוליס וכנפיו חופין את רובו אף כל שיש לו ארבע רגלים וארבע כנפים וקרקוליס וכנפיו חופין את רובו והלא הצרצור הזה יש לו ארבע רגלים וד' כנפים וקרקוליס וכנפיו חופין את רובו יכול יהא מותר ת"ל חגב ששמו חגב אי שמו חגב יכול אין בו כל הסימנים הללו ת"ל למינהו ועד שיהא בו כל הסימנים הללו פריך רב אחאי מה להגך שכן אין ראשן ארוך וכי תימא כיון דשוו בד' סימנים מיידין ולא פרכינן אי הכי חרגול נמי דשוו להו לא ליכתוב ותיתי מארבה וסלעם אלא איכא למיפוך מה להגך שכן אין להן זנב ה"נ איכא למיפוך מה להגך שכן אין ראשן ארוך אלא אמר רב אחאי סלעם יתירא הוא לא ליכתוב רחמנא סלעם ותיתי מארבה וכוחרגול דמאי פרכת מה לארבה דאין לו גבחת הרי חרגול דיש לו גבחת מה לארבה דיש לו זנב הרי ארבה דאין לו זנב סלעם דכתב רחמנא ל"ל אם אינו ענין לגופו תנהו ענין לראשו ארוך במאי

ואפילו ראשו ארוך ולקמיה פריך מה להגד השופ שכתב שכן אין ראשן ארוך. וקרקולין גרסינן. ובין האי תנא למנא דלעיל ליכא אלא הנך דרשה דהאי מרבה ראשו ארוך ומנא דברייתא דלעיל לית ליה: הדרגור. מין חגב טמא: ס"ל חגב. דלא איצטרך דהא איחתיבו כל השוין להו בארבעה סימנים: ששמו חגב. וכל האמורין למעלה שם חגבים: יכול אין בו כל הסימנים הללו. ולקמן (סו.) פריך מנא תיתי והא ארבעה וחרגול כתיבי: ס"ל למינהו. דתנב והיינו כללי כללות ופרטי פרטות דאמרינן לעיל (ע"ב) דהאי חגב ולמינהו ימירי נינהו לדרשה וסלעם נמי מייחתיבין ליה לקמן: ה"ג פריך רב אחאי עד סנהו ענין לראשו ארוך והדר גרסינן במאי קמיילגי עד כי האי גוונא מהכא והדר גרס אמר מר אי שמו חגב וכו': מה להגד השופ שכתב וכו'. דהא ע"כ עד דדמי ליה לפרט בכל דרדין בעינן לתנא דבי רבי ישמעאל: וכו'. ס"ל דכיון דדמי ליה במקצת מריבין ליה בכעין הפרט כדפליגי תנאי בעלמא א בכלל ופרט וכלל דאיכא למאן דאמר כללא קמא דוקא והוה ליה כלל ופרט ואין בכלל אלא מה שפרט ואהי כללא בתרא שהוא מוסיף על הפרט מידי דדמי ליה לפרט בכל דרדין ואיכא למאן דאמר בתרא דוקא והוה ליה כלל מוסיף על הפרט ואיחתיבו כל מילי ואהינא כללא קמא למיהו (ז) בכלל ופרט למעוטי מידי דלא דמיא ליה לגמרי אבל מידי דדמי ליה במקצת לא מני למעוטי דהא בתרא דוקא ותנא דבי רבי ישמעאל כמאן דאמר בתרא דוקא ס"ל: אי הכי וכו' מאי טעמא לא אייתי מייניהו משום דאיכא למיפוך כו' וה"ג איכא למפוך: וסיפי מארבה וחרגול. בהגד השופ שכתב דהא ארבעה דיש לו זנב הכי ארבעה דיש לו זנב וחרגול דיש לו זנב ופרט הדין הגד השופ שכתב ששין בארבעת סימנים ואין ראשן ארוך: תנהו ענין. זו מדה בתורה דבר שאינו ענין לגופו תנהו ענין לדבר אחר: במאי

תורה אור השלם

1. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

2. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

3. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

4. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

5. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

6. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

7. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

8. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

9. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

10. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

11. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

12. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

13. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

14. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

15. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

16. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

17. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

18. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

19. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

20. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

21. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

22. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

23. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

24. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

25. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

26. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

27. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

28. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

29. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

30. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

31. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

32. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

33. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

34. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

35. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

36. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

37. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

38. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

39. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

40. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

41. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

42. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

43. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

44. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

45. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

46. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

47. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

48. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

49. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

50. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

51. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

52. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

53. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

54. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

55. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

56. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

57. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

58. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

59. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

60. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

61. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

62. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

63. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

64. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

65. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

66. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

67. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

68. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

69. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

70. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

71. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

72. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

73. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

74. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

75. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

76. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

77. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

78. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

79. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

80. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

81. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

82. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

83. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

84. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

85. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

86. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

87. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

88. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

89. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הקלעם למיניו ואת החרגול למיניו ואת הקנב למיניו: ואת אלה כב למיניהו:

90. את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת